

TOMAS LAGŪNÁVIČIUS

ATMINČIŲ KLaida

1

ATMINČIŲ KLaida

1

12 skyrių romanas

Knygos autorius Tomas Lagūnavičius
Bendrosios dalies ISBN 978-609-8371-13-0
ISBN 978-609-8371-14-7
2026

Turiny

1 skyrius — Ramus gyvenimas	6
2 skyrius — Maža neatitiktis	7
3 skyrius — Prisiminimas, kuris nesutampa	8
4 skyrius — Per daug logikos	9
5 skyrius — Tiesa be centro	10
6 skyrius — Kiti žmonės nepatikimi	11
7 skyrius — Aš galiu būti ne aš	12
8 skyrius — Atmintis perrašo dabartį	13
9 skyrius — Sistema meluoja	14
10 skyrius — Atskleidimas, kuris nėra pabaiga	15
11 skyrius — Tiesa perrašoma	16
12 skyrius — Grįžimas į pradžią	17
Pabaiga	18
Literatūra	19
	20

1 SKYRIUS — RAMUS GYVENIMAS

Jonas Vaitkus pabudo 07:12.

Ne todėl, kad žadintuvas jį pažadino. Jis niekada nebūdavo tikslus. Tiesiog jo kūnas pabudavo tuo pačiu metu, tarsi laikytųsi taisyklės, kurios jis niekada nebuvo pasirašęs.

Virtuvėje kava jau buvo beveik paruošta. Aparatas veikė be klaidų — visada vienodai, be improvizacijos.

Jis atsistojo prie lango.

Gate judėjo tvarkingai. Per tvarkingai.

Žmonės ėjo savo trajektorijomis taip, tarsi miestas turėtų nematomą schemą, kurios niekas neabejojo.

Tik viena detalė buvo ne vietoje.

Moteris su raudonu paltu šiandien pasuko į kairę.

Ji niekada taip nedarydavo.

Jonas sustojo.

Ne todėl, kad tai buvo svarbu.

O todėl, kad jo mintyse trumpam atsirado jausmas, jog jis kažką praleido.

Kava kvėpėjo stipriau nei įprasta.

Per stipriai.

Tarsi kažkas bandytų įsiminti kvapą, o ne jį gaminti.

Laikrodis virtuvėje sustojo 0,3 sekundės.

Jonas to nepastebėjo.

Bet jo kūnas pastebėjo.

2 SKYRIUS — MAŽA NEATITIKTIS

Kitą rytą moteris su raudonu paltu vėl pasirodė.

Vėl pasuko į kairę.

Šį kartą Jonas buvo tikras — tai buvo ta pati klaida.

Jis paliko puodelį ant stalo.

Pirmą kartą per ilgą laiką kažkas išėjo iš jo rutinos.

Darbe dokumentai atrodė teisingi, bet kai kurie skaičiai „kvėpavo“ kitaip — ne klaidingi, bet... neteisingai išdėstyti.

Jo kolega pasakė:

— Tu visada taip darai.

Jonas sustojo.

— Ką turi omeny?

— Tą patį, ką visada.

Tas žodis „visada“ jam pasirodė pavojingas.

3 *SKYRIUS — PRISIMINIMAS, KURIS NESUTAMPA*

Naktį Jonas sapnavo tą patį koridorių.

Jis jame jau buvo.

Arba taip atrodė.

Durys buvo pažįstamos, bet jų skaičius keitėsi kiekvieną kartą, kai jis bandė jas suskaičiuoti.

Vienoje versijoje — 7.

Kitoje — 8.

Trečioje — jis nustojo skaičiuoti.

Ryte jis prisiminė vaikystės nuotrauką.

Bet veidai joje buvo neryškūs.

Ne todėl, kad nuotrauka sena.

O todėl, kad jis negalėjo nuspręsti, ką mato.

4 SKYRIUS — PER DAUG LOGIKOS

Jonas pradėjo ieškoti paaiškinimų.

Visada yra priežastis.

Visada.

Jis susidėliojo diagramą.

Kava $\rightarrow$ rutina $\rightarrow$ stabilumas $\rightarrow$ klaidos = stresas.

Viskas atrodė logiška.

Bet logika jautėsi... per tvarkinga.

Tarsi ji būtų sukurta ne jam, o apie jį.

5 *SKYRIUS — TIESA BE CENTRO*

Darbas pradėjo keistis.

Ne pats darbas — jo pojūtis.

Žmonės reagavo į jį kaip į žmogų, kurį jie jau pažįsta geriau nei jis pats save.

— Tu vėl pamiršai, — pasakė kolegė.

— Ką?

— Kad jau buvai tai daręs vakar.

Jonas neatsiminė vakar.

Bet jis taip pat nebuvo tikras, kad „vakar“ reiškia tą patį, ką anksčiau.

6 SKYRIUS — KITI ŽMONĖS NEPATIKIMI

Jonas pradėjo tikrinti.
Kalendorius rodė įvykius, kurių jis neprisiminė.
Telefonas turėjo žinutes, kurias jis „siuntė“.
Bet jo vidus jų nepripažino.
Vienas pranešimas:
„Nepamiršk — rytoj vėl tas pats.“
Nuo ko „tas pats“?
Jis nebeturėjo atskaitos taško.

7 *SKYRIUS — AŠ GALIU BŪTI NE AŠ*

Jonas atsisėdo prieš veidrodį.

Žiūrėjo ilgai.

Veidas buvo jo.

Bet jausmas — ne.

Tarsi kažkas žiūrėtų per jį, o ne jis pats.

— Kas tu esi? — paklausė jis tyliai.

Atsakymo nebuvo.

Bet klausimas atrodė ne pirmas kartas.

8 SKYRIUS — ATMINTIS PERRAŠO DABARTĮ

Kiekvienas prisiminimas pradėjo keistis.

Ne staiga.

O kiekvieną kartą, kai jis bandė jį prisiminti.

Moteris su raudonu paltu dabar kartais suko į dešinę.

Kartais į kairę.

Kartais jos visai nebuvo.

9 *SKYRIUS — SISTEMA MELUOJA*

Jonas rado užrašą savo stalčiuje:

„Tu jau žinai.“

Bet jis nežinojo.

Kalendorius rodė ciklą.

Ne dienas.

Ciklus.

10 SKYRIUS — ATSKLEIDIMAS, KURIS NĖRA PABAIGA

Jis suprato:
tai ne klaidos.
Tai modelis.
Jo gyvenimas buvo kartojamas.
Arba perrašomas.
Arba atkuriamas.
Bet kai jis bandė tai suprasti — prasmė vėl pasikeitė.

11 SKYRIUS — TIESA PERRAŠOMA

Jonas bandė pabėgti iš rutinos.
Bet kiekvienas kelias jį grąžino atgal.
Miesto struktūra atrodė ta pati, bet kampai keitėsi.
Kažkas jį stebėjo.
Ne žmogus.
Sistema.

12 SKYRIUS — GRĮŽIMAS Į PRADŽIĄ

07:12.

Jonas pabudo.

Kava jau buvo paruošta.

Garvė judėjo tvarkingai.

Moteris su raudonu paltu pasuko į kairę.

Jonas sustingo.

Ne todėl, kad tai buvo keista.

O todėl, kad šį kartą jis žinojo:

tai jau buvo įvykę.

Ir įvyks vėl.

Laikrodis sustojo 0,3 sekundės.

Šį kartą Jonas tai pastebėjo.

Ir nusišypsojo.

END

PABAIGA

ATMINČIŲ KLAIDA

Jonas pabudo 07:12.

Tai nebuvo nauja pradžia. Nebuvo ir tęsinys.

Tai buvo tas pats momentas, kuris niekada neišmoko baigtis.

Virtuvėje kava jau laukė — ne kaip paruoštas gėrimas, o kaip procesas, kuris niekada nebuvo nutrauktas. Kvapas ne sklido, o tarsi laikėsi ore, atsisakydamas judėti pirmyn.

Jonas žiūrėjo į langą.

Miestas buvo toks pat, kaip visada. Bet „visada“ nebežymėjo laiko — tik būseną.

Moteris su raudonu paltu kirto gatvę.

Ji pasuko į kairę.

Arba taip atrodė.

Jonas nebebandė patikrinti.

Jis jau žinojo, kad tikrinimas yra sistemos dalis.

Laikrodis sustojo.

Šį kartą jis nesugrįžo.

Ir pirmą kartą Jonas suprato ne tai, kas vyksta.

O tai, kad supratimas niekada nebuvo tikslas.

ATMINČIŲ KLAIDA

Jis atsisėdo.

Ne todėl, kad pavargo.

O todėl, kad judėjimas nebeturėjo krypties, kuri skirtųsi nuo stovėjimo.

Virtuvė, miestas, žmonės — visa tai egzistavo kaip viena struktūra, kuri mokėjo tik kartoti save, bet niekada — paaiškinti.

Jonas nusišypsojo.

Ne iš ramybės.

Iš atpažinimo.

ATMINČIŲ KLAIDA

Jis atsisėdo.
Ne todėl, kad pavargo.
O todėl, kao7:12.
Kava.
Gatvė.
Raudonas paltas.
Posūkis.

Ir tada Jonas suprato:
Tai ne jo gyvenimas kartojasi.
Tai jis kartoja gyvenimą.

Laikrodis vėl sustojo.
Bet šį kartą niekas nebeskyrė, ar tai buvo pabaiga, ar pradžia.

d judėjimas nebeturėjo krypties, kuri skirtųsi nuo stovėjimo.
Virtuvė, miestas, žmonės — visa tai egzistavo kaip viena struktūra, kuri mokėjo tik kartoti save, bet niekada — paaiškinti.
Jonas nusišypsojo.
Ne iš ramybės.
Iš atpažinimo.

Anotacija

„Atminčių klaida“ – psichologinis, filosofinis romanas apie žmogų, kuris gyvena pasaulyje, kuriame realybė atrodo stabili tik tol, kol jos niekas nebando prisiminti.

Pagrindinis veikėjas Jonas Vaitkus pradeda pastebėti mažas neatitiktis kasdienybėje: pasikartojančius įvykius, nepaaiškinamus žmonių elgesio ciklus ir savo paties prisiminimų nestabilumą. Kuo labiau jis bando suprasti savo gyvenimo logiką, tuo labiau ji pradeda keistis. Tai istorija apie tapatybės trapumą, atminties nepatikimumą ir sistemą, kuri egzistuoja ne tam, kad būtų suprasta, o tam, kad būtų kartojama.

Romanas kelia klausimą:

kas lieka žmogui, kai net jo prisiminimai nebėra jo?

LITERATŪROS SĄRAŠAS (ĮTAKOS IR KONTEKSTAS)

Šis kūrinys stilistiškai ir tematiškai rezonuoja su:

1. 1984 — kontrolės, realybės perrašymo ir sistemos temos
2. Brave New World — socialinės inžinerijos ir stabilumo iliuzijos
3. Kafka on the Shore — realybės slydimo ir simbolinio cikliškumo
4. The Trial — egzistencinis absurdas ir nepaaiškinama sistema
5. Slaughterhouse-Five — laiko nelinijškumas ir rekursija
6. House of Leaves — struktūrinė nestabilumo literatūra
7. The Man Who Mistook His Wife for a Hat — psichologinės percepcijos iškraipymai

APIE AUTORIŲ

Tomas Lagūnavičius – Kaune, Lietuvoje, gyvenantis žymus multidisciplininis ir mišrios medijos menininkas, kurio kūryba aprėpia tiek vaizduojamąjį, tiek scenos meną. Per savo įspūdingą karjerą jis surengė daugiau nei 40 personalinių parodų ir virš 50 spektaklių, atskleisdamas savo įvairiapusių talentus bei dinamišką požiūrį į meną. Dalyvavimas tarptautinėse parodose ir bienalėse, tokiose kaip prestižinė 13-oji Florencijos bienalė Italijoje (2021 m.) ir Žemės meno paroda „Balansas“ Vilniuje (2021 m.), pelnė jam tarptautinį pripažinimą.

Naujausi darbai buvo eksponuoti 15-oje kasmetinėje dailės parodoje „Abstraktai“ (JAV), kur menininkas pelnė 5-ąją vietą. Jis ne kartą tapo įvairių konkursų laureatu: jo kūriniai laimėjo 1-ąją ir 5-ąją vietas galerijos „The Spring Countdown Show“ konkurse Toronte (Kanada), 2-ąją vietą „Fusion Art“ konkurse „Gyvūnų karalystė“ Santa Fė (Naujoji Meksika), 3-ąją vietą virtualioje parodoje „Light of Love“ Pekine (Kinija), o parodoje „Abstracts“, kurią organizavo „J Mane Gallery“ (Naujasis Džersis, JAV), jam skirtas platinos apdovanojimas. Tomas Lagūnavičius pasirodė su performansu „Dead Soldier's Dance“ „Crude Saturdays“ festivalyje Briuselyje (Belgija) ir „Contemporary Venice“ festivalyje Venecijoje (Italija).

Menininkas nuolat eksponuoja savo paveikslus įvairiose galerijose skirtingose šalyse: „Boomer“ galerijoje (Londonas, Anglija), „Artly Mix“ galerijoje (San Paulas, Brazilija), „Artio“ galerijoje (Torontas, Kanada), „Collect Art“ (CoA) galerijoje (Tbilisis, Sakartvelas) ir kt.

Tomas Lagūnavičius yra aktyvus daugelio meno asociacijų narys: Association for Visual Arts (AVA), International Network for Contemporary Performing Arts (IETM), Association of Performing Arts Professionals (APAP), International Association of Visual Artists (IAVA), National Association for the Visual Arts (NAVA), Stage Directors and Choreographers Society (SDC), Association for Latin American Art (ALAA), Visual Artists Association (VVA), and Visual Arts Network of South Africa (VANSA).

+370 60172101

lagtomas@gmail.com

